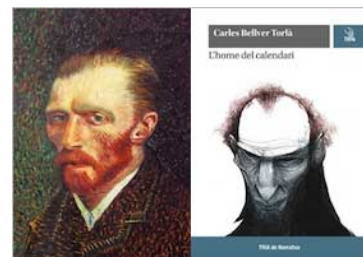

És poc comú, i potser per això notícia, que un autor deixi escrita una **lectura comentada** d'una obra seua. No sabem ben bé què mena un autor a donar aquest pas, però és sens dubte esclaridor i suggestiu en el cas de **Carles Bellver**, que els darrers dies d'aquest 2011 està publicant al seu blog ressenyes detallades sobre diferents claus i passatges del seu darrer llibre, «L'home del calendari», especialment aquells on el joc entre ficció i realitat és més intens i boirós. En paraules de **El Llibreter**, un dels blogs literaris més celebrats de la Xarxa:

Sembla ser que hi ha qui opina que la tirada fantàstica i el final obert dels contes de Carles Bellver són la causa d'una indefinició i d'una ambigüitat que afavoreixen la suspensió del judici, amb el perill de caure en el divorci de la realitat. Estan segurs que és un estil que no agradarà a tothom, amb una certa tendència a la fragmentarietat, a la dispersió: els relats s'estiren i es bifurquen, tot sovint intercalant-hi digressions sobre temes que hi tenen una relació com a molt tangencial, o no cap.

Entre les claus que Bellver comenta, cal destacar l'**apunt** referent al personatge que dona títol i cara a la coberta del llibre, **Brown Jenkin**, una «rata diabòlica amb cara i manetes humanes», en paraules de Bellver, una mena de rosegador que H. P. Lovecraft caracteritza en «Els somnis de la casa de la bruixa». Bellver ens revela:

Jo m'invento que va ser un -odiós- personatge real i que Lovecraft, amb aquella imatge -'invertida però exacta, com en un espill màgic'- feia broma. Sóc jo que faig broma, és clar. Barrejo dades històriques amb referències literàries, hi afegeixo les meves gotes d'estricta ficció, ho combino tot plegat segons la fórmula conspiratòria que Lovecraft atribuïa a Charles Fort, i frueixo del còctel. Del pastitx.

Llegir-ne més